

**UCHWAŁA NR IX/69/2019
RADY MIEJSKIEJ GORZOWA ŚLĄSKIEGO**

z dnia 25 czerwca 2019 r.

w sprawie wniesienia odpowiedzi na skargę Wojewody Opolskiego z dnia 5 czerwca 2019 r. na uchwałę Rady Miejskiej Gorzowa Śląskiego z dnia 12.10.2018 r. Nr XLIV/310/2018

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2019 r. poz. 506) w zw. z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.) **Rada Miejska Gorzowa Śląskiego uchwala, co następuje:**

- § 1. 1. Postanawia się wnieść odpowiedź na skargę Wojewody Opolskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miejskiej Gorzowa Śląskiego z dnia 12.10.2018 r. Nr XLIV/310/2018.
2. Projekt odpowiedzi na skargę, o której mowa w ust. 1, zawiera załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gorzowa Śląskiego.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Robert Malecha

Załącznik do uchwały Nr IX/69/2019
Rady Miejskiej Gorzowa Śląskiego
z dnia 25 czerwca 2019 r.

Gorzów Śląski 25 czerwca 2019r

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Opolu
ul. Kośnego 70
45-372 Opole**

Skarżący: Wojewoda Opolski, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole, reprezentowana przez radcę prawnego Beatę Adamus.

Przeciwnik skargi: Gmina Gorzów Śląski, ul. Wojska Polskiego 15, 46-310 Gorzów Śląski.

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

W imieniu Gminy Gorzów Śląski – działając na podstawie uchwały Nr IX/69/2019 Rady Miejskiej Gorzowa Śląskiego z dnia 25.06.2019 r. składam odpowiedź na skargę z dnia 5.06.2019 r. na uchwałę Rady Miejskiej Gorzowa Śląskiego z dnia 12.10.2018 r. i wnoszę o :

1. oddalenie skargi,
2. zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadnienie

Nie jest zasady zarzut naruszenia art. 19 ust. 5 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, nazywanej dalej ustawą.

W rozdziale 6 [§ 26 i § 27] wskazano warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług obowiązujące w całej Gminie, bo przecież całej Gminy dotyczy regulamin, a nie poszczególnych nieruchomości. Dlatego też w treść w/w postanowień odniesiono się do opracowań (oraz użyto sformułowań natury „ogólnej”) obejmujących całą gminę. Zastrzeżeń organu nadzoru nie sposób pogodzić z rzeczywistymi uwarunkowaniami funkcjonowania przedsiębiorstwa wodociągowego, gdyż w rzeczywistości tylko dla konkretnej i zindywidualizowanej lokalizacji [nieruchomości] można szczegółowo określić dane warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych, które przecież różnią się w zależności od miejsca i czasu – nie mogą zatem być szczegółowo określone w dokumencie który z natury rzeczy ma charakter ogólny. W rzeczywistości dostęp do usług wodociągowo-kanalizacyjnych uzależniony jest od wielu zmiennych przykładowo wskazanych w § 26 ust. 2 Regulaminu. Konsekwencją uznania zasadności argumentacji organu nadzoru byłoby uczynienie z Regulaminu obszernego zbioru danych technicznych mających charakter opisowy i de facto informacyjny, określającego dla każdej możliwej nieruchomości na terenie Gminy możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Tym samym dokument taki nie stanowiłby zestawu norm generalnych i abstrakcyjnych, a zestaw opisów. Na marginesie wskazać także należy w tym miejscu, iż organ regulacyjny [Wody Polskie] w opinii zawartej w postanowieniu z dnia 28.08.2018 r. uznał tego rodzaju regulację zawartą w Regulaminie za prawidłową.

Zawarte w § 27 ust. 2 określenie przypadków uzasadniających odmowę przyłączenia do sieci właśnie jest tylko inną formą określenia [w sposób negatywny] w sposób generalny i abstrakcyjny warunków technicznych określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych, a zatem jest także zgodne z art. 15 ust. 4 ustawy, który w tym zakresie odsyła do cyt. „technicznych możliwości świadczenia usług”. Skoro brak jest takich technicznych możliwości to wydaje się oczywiście uzasadniona odmowa przyłączenia do sieci, jako zwykły i oczywisty skutek wspomnianego braku.

Niezrozumiała jest także argumentacja organu jakoby cyt. „konieczność uzyskania warunków technicznych oraz wykonania przyłącza zgodnie z nimi wynika już z samej ustawy (art. 15 ust 4.)”

2. Nie ma racji organ nadzoru także w tym przypadku, w którym kwestionuje dotychczasową treść § 3 pkt 1 b Regulaminu. W tym zakresie należy wskazać, iż organ regulacyjny uznał taką regulację za prawidłową [vide: str. 2 ostatni akapit postanowienia z dnia 28.08.2018 r.]. Skoro Radzie Gminy nie wolną modyfikować przepisów wyższego rzędu (a przecież Rozporządzenie niewątpliwie do takich należy) ani ich powielać do argumentacja organu nadzoru nie może zostać uznana za trafną – spełnienie oczekiwania organu w zakresie wskazania szczegółowych minimalnych parametrów wody zostałoby uznane za powtórzenie regulacji rozporządzenia.

Ustawa nakazuje określić w Regulaminie cyt. minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków”, a nie poziom „w konkretnym przypadku”. Nie istnieje podstawa prawna zabraniająca przedsiębiorstwu świadczenia usług na poziomie minimalnym określonym w odrębnych przepisach, zatem powtarzanie tych minimalnych wymagań stanowiłoby niedopuszczalne powielenie przepisów wyższego rzędu. Skoro przedsiębiorstwo jednoznacznie zobowiązuje się do zapewnienia określonego poziomu usług określonego w Rozporządzeniu to reklamacje mogą być skutecznie składane w każdym przypadku naruszenia w/w zobowiązania

Już na marginesie należy wskazać, iż jeśli woda ma odpowiadać normom określonym w Rozporządzeniu, to jeśli parametry te zostałyby powtórzone w Regulaminie to każda zmiana Rozporządzenia skutkowałaby koniecznością każdorazowego wprowadzania zmiany Regulaminu.

Mając na uwadze dotychczasową argumentację należy uznać za bezpodstawne zarzuty skargi dot. naruszenia art. 19 ust. 5 pkt 1 i 5 ustawy oraz oparty na tych zarzutach wniosek o stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Gmina zgadza się z argumentacją organu nadzoru w zakresie dot. § 7 Regulaminu.

Gmina Gorzów Śląski nie zgadza się argumentem jakoby ustawodawca szczegółowo rozgraniczył zakres przedmiotowy Regulaminu oraz umowy. Tytułem przykładu należy wskazać, iż mający podlegać określeniu w Regulaminie np. minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków czy np. sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków niewątpliwie stanowią także zespół obowiązków przedsiębiorstwa i odpowiadających im uprawnień odbiorcy, które - zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy - powinny zostać określone w umowie.

Organ nadzoru pomija także normatywną treść art. 19 ust. 3 ustawy., zgodnie z którym cyt. ”Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i **obowiązki** przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz **odbiorców usług**”, a ponadto poprzez użycie sformułowania „w tym”, nie zawiera zamkniętego katalogu tak rozumianych praw i obowiązków przedsiębiorstwa oraz odbiorcy. O niewyczerpującym charakterze wyliczenia elementów Regulaminu, zawartego w art. 19 ust. 3, wypowiedział się m.in. WSA w Opolu w sprawie II SA/Op 383/18. W tym kontekście w szczególności treść § 5 ust. 1, 3 i 4 Regulaminu nie może zostać uznana za wadliwą albowiem określa ona prawa i obowiązki stron poza obligatoryjnymi elementami regulacji.

Tytułem przykładu można wskazać, iż art. 6 ust. 3 nie zawiera podstawy do określenia np. obowiązków stron po rozwiązaniu umowy czy obowiązków informacyjnych w trakcie jej trwania – w jakim zatem dokumencie powinna zostać zawarta treść odpowiadające obecnemu § 9 ust. 1 czy § 36 Regulaminu? Co więcej – w § 36 ust.1 Regulaminu mowa jest czasie obowiązywanie konkretnych informacji podanych w umowie, a nie o tym, co ma zawierać umowa, zatem nie ma kolizji w art.6 ustawy Należy także zwrócić uwagę na wykładnię funkcjonalną i systemową - § 5 jest umieszczony w Regulaminie w ramach rozdziału - Minimalnym Poziomie Usług, a nie ramach rozdziału 3 „warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług”, zatem nie mają zastosowania przesłanki art. 6 ustawy.

W ocenie Gminy – mając na uwadze fakt, iż ”Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług”, **w tym cyt.** „sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach” nie oznacza, że Regulamin nie może określać cen usług nie zawartych w taryfach.

Organ nadzoru bezpodstawnie kwestionuje także treść §18 ust. 1 Regulaminu – opisane w nim sytuacje nie są tożsame w zakresie regulacji wskazanym art. 6 ust.3 pkt.6 ustawy, bo przecież nie każda kradzież lub uszkodzenie wodomierza, np. przez osobę trzecią, stanowi nienależyte wykonanie umowy zawartej

między przedsiębiorstwem a odbiorcą. Jak już wskazano powyżej – ustalenie i zatwierdzenie taryf nie oznacza, że przedsiębiorstwo nie może stosować odrębnych cenników na usługi nie objęte zatwierdzoną taryfą. Podobnie – bezzasadnie organ nadzoru utożsamia określony w § 18 ust. 2 sposób ustalenia opłaty za pobór wody lub odprowadzania ścieków z karami [”przepisami sankcyjnymi”] określonymi w art. 28 ustawy. Przedmiotem regulacji § 18 ust.2 jest ustalenie opłaty za pobór wody/odprowadzania ścieków, czyli sposobu rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach w sytuacjach określonych w w/w przepisie, co jest zgodne z art. 19 ust. 5 pkt 3. W tym zakresie dość wyraźnie ujawnia się wzajemne przenikanie regulacji umownej [art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy] oraz regulaminowej [art. 19 ust. 5 pkt 3 Regulaminu]. Co więcej – w wyroku WSA w Opolu w sprawie II SA/Op 383/18 został wyrażony następujący pogląd prawny cyt.: Zgodzić się w tej mierze należy z organem, że regulamin taki, ze względu na konieczność zachowania niezbędnej spójności i **czytelności dla jego adresatów**, może zawierać również postanowienia o charakterze informacyjnym oraz wskazywać w sposób wiążący niektóre niezbędne czynności techniczno-organizacyjne i **konieczne postanowienia umów związanych ze świadczeniem usług wodno-kanalizacyjnych**, z należyтым potwierdzeniem praw i obowiązków wynikających z ustawy oraz wyważeniem nakładanych na strony dodatkowych obowiązków z punktu widzenia ich konieczności (racjonalności), uciążliwości i kosztowności.

Organ nadzoru zakwestionował także treść § 9 ust. 2 Regulaminu. W ocenie Gminy zastrzeżenia Wojewody nie są zasadne albowiem przede treść w/w przepisu wbrew pozorom nie uzależniła ponownego zawarcia umowy i wznowienia dostarczania wody/odprowadzania ścieków od spełnienia warunków określonych w rozdziale 5 Regulaminu, a jedynie przewidywała ewentualność wprowadzenia tego rodzaju wymogu. Zasadniczo kwestionowana regulacja jest korzystna dla odbiorców albowiem w pewnych sytuacjach – np. krótkiego okresu między rozwiązaniem umowy a ponownym jej zawarciem – zwalnia odbiorcę od konieczności spełnienia warunków z § 19 i 20 Regulaminu, zatem Rada dostrzegła konieczność zróżnicowania sytuacji odbiorców w zależności od obiektywnych okoliczności. Zapis taki nie jest zbędny, a jak najbardziej potrzebny, a poza tym jest zgodny z upoważnieniem zawartym w § 19 ust. 5 pkt 4) ustawy dot. warunków [ponownego] przyłączenia do sieci. Ustawodawca nie wprowadził nakazu jednolitego kształtowania sytuacji wszystkich odbiorców zainteresowanych uzyskaniem możliwości korzystania z usług przedsiębiorstwa, znajdujących się w różnych stanach faktycznych.

W ocenie Gminy organ nadzoru niesłusznie zakwestionował prawidłowość regulacji zawartej w § 16 Regulaminu. Przede wszystkim Gmina była uprawniona i zobowiązana do określenia w Regulaminie „sposobu rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach”, co obejmuje także określenie rozliczeń w niestandardowej sytuacji niesprawności wodomierza lub innego urządzenia pomiarowego. Treść § 16 odwołuje w pierwszej kolejności o powszechnie obowiązujących przepisów, a zatem wskazanego w skardze Rozporządzenia z dnia 27.02.2018 r., które jednak nie zawiera regulacji wyczerpującej. W ocenie Gminy w przypadku uznania przez Sąd zupełności regulacji Rozporządzenia wyeliminowaniu w treści § 16 mogłoby ulegać jedynie odwołanie do sposobu rozliczenia określonego w umowie z pozostawieniem pozostałej treści przepisu. Wskazać jednak należy, iż odwołanie do regulacji umownej zachowuje wymóg informacyjny, stanowiąc ewentualny wzorzec dla konstruowania odpowiedzialności umownej, posiadającej w tym zakresie, ze względu na brzmienie przepisów ustawy, zawsze pierwszeństwo przed odpowiedzialnością regulaminową. Z całą pewnością jednak nie mamy zatem do czynienia w tym zakresie z istotnym naruszeniem prawa.

Gmina Gorzów Śląski nie podziela zasadności zastrzeżeń organu nadzoru do § 20 pkt 2 Regulaminu. Przede wszystkim należy wskazać, iż zgodnie z art. 19 ust. 5 pkt 4 ustawy Regulamin ma określać m.in. warunki przyłączenia do sieci. To do wyłącznej regulacji w akcie prawa miejscowego jakim jest Regulamin należy określenie warunków przyłączenia do sieci. Innymi słowy – na Rada Miejska na terenie Gminy Gorzów Śląski posiada wyłączną kompetencję do określenia warunków przyłączenia do sieci na terenie w/w Gminy. Wymóg załączenia mapy sytuacyjnej jest takim samym warunkiem formalnym jak określenie we wniosku ilości przewidywanego poboru wody, określenie sposobu zagospodarowania ścieków deszczowych, określenie rodzaju instalacji i urządzeń służących do odbioru wody, o czym stanowi § 19 pkt 4,5,7, Regulaminu, którego przecież w w/w zakresie organ nadzoru nie zakwestionował, a który przecież zawiera także nie znajdujące się w żadnym innym akcie prawnym wymagania związane z treścią wniosku. Pamiętać należy, że ze swej istoty prawo miejscowe [a takim przepisem jest przecież Regulamin] stanowi zbiór norm określających prawa i obowiązki jego adresatów. Nie powinna zatem budzić wątpliwości możliwość kreowania przez akt prawa miejscowego obowiązków, niewynikających z ustawy. Przeciwnie rozumowanie zakładające konieczność istnienia ustawowej podstawy prawnej dla każdego z rozwiązań zawartych w aktach prawa miejscowego budzi istotne aksjologiczne wątpliwości co do sensowności wyodrębniania tego

rodzaju niesamodzielnych norm. Pomija także organ nadzoru odwołanie zawarte w art. 29a ust. 2 ustawy prawo budowlane cyt.” 2. Do budowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy prawa energetycznego albo o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”, a zatem odwołanie do innej ustawy oraz wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych oraz prawa miejscowego. Co więcej, załączenie mapy ma znaczenie co do precyzyjnego określenia warunków technicznych przyłączenia, na mapie powinna być określona planowana zabudowa albowiem dla wydania warunków ma znaczenie gdzie będzie usytuowany budynek.

Zastrzeżenia organu nadzoru w zakresie dotyczącym § 22 ust. 2 i 3 wydają się pomijać treść art. 31 ust. 2 ustawy, który wprost przewiduje i reguluje sytuację osób, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, i które mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie. Z w.w przepisu wprost wynika, iż nie zachodzi sprzeczność takiej sytuacji z art. 15 ustawy, chyba że Sąd uzna, że sprzeczność taka istnieje już w samej ustawie pomiędzy art. 15 ust. 1 a art. 31 ust. 2 ustawy. Skoro ustawodawca nie popada w sprzeczność i skoro Regulamin ma określać wzajemne prawa i obowiązki stron m.in. w zakresie warunków przyłączenia to zakwestionowana regulacja jak najbardziej mieści się w granicach upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 19 ust. 3 pkt 4) ustawy. W szczególności istnieją takie sytuacje, w których zakres istniejącej sieci ze względów technicznych wykluczałaby możliwość podłączenia danej nieruchomości czy odbiorcy do sieci wod-kan z uwagi na ograniczenia związane z długością ewentualnego przyłącza, zatem przedsiębiorstwo zobligowane byłoby do odmowy wydania warunków technicznych z uwagi na brak możliwości przyłączenia. Unormowane zawarte w § 22 ust. 2 jest zatem niewątpliwie korzystne dla potencjalnego odbiorcy znajdującego się takiej sytuacji faktycznej, stanowi odpowiedź na jego potrzeby albowiem przewiduje warunki umożliwiające podłączenie do sieci takiej „trudnej” nieruchomości. Co ważne, stanowi to tylko możliwość [uprawnienie], a nie obowiązek podmiotu ubiegającego się o przyłączenie. Nie zachodzi zatem sprzeczność wewnętrzna w/w regulacji – brak warunków technicznych dot. istniejącej sieci, natomiast jej ewentualna rozbudowa przez inwestora na podstawie umowy określonej w § 22 ust. 3 może uczynić przyłączenie do tak rozbudowanej sieci możliwym. Tym samym kwestionowana regulacja nie wykracza poza upoważnienie ustawowe.

W zakresie zastrzeżeń organu nadzoru do § 23 Regulaminu należy wskazać, iż wymieniony treści projekt techniczny nie jest tożsamy z projektem budowlanym w rozumieniu prawa budowlanego. Jeśli budowa przyłącza realizowana jest na podstawie zgłoszenia z art. 30 prawa budowlanego to mają zastosowanie przepisy prawa budowlanego, jeśli na podstawie art. 29a to zgodnie z ust. 2 wskazanego przepisy powinno to odbywać się zgodnie z ustawą, co oznacza, że mają zastosowanie wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze, w tym miejscowe, a zatem także Regulamin. Podstawą prawną nałożenia obowiązku sporządzenia i uzgodnienia projektu przyłącza z przedsiębiorstwem są postanowienia Regulaminu w związku z art. 19 ust. 5 pkt 4 ustawy.

Gmina Gorzów Śląski nie zgadza się z argumentacją organu nadzoru w zakresie dot. § 5 24 ust. 3 albowiem przedsiębiorstwo czynności tamże opisane wykonuje na zlecenie odbiorcy, co nie ogranicza go w możliwości powierzenia tej czynności innemu podmiotowi, co jest w pełni analogiczne z możliwością odpłatnego wykonania przez przedsiębiorstwo na zlecenie podmiotu przyłączanego np. budowy przyłącza. W tym zakresie postanowienia Regulaminu ma charakter informacyjny, co nie stanowi naruszenia prawa.

W zakresie zarzutów organu nadzoru dot. § 25 ust. 5 Regulaminu należy wskazać, iż rozporządzenie taryfowe upoważnia przedsiębiorstwo do pobierania opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług, tym samym regulacja nie wykracza poza upoważnienie ustawowe i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa.

Treść § 30 ust. 1 Regulaminu w istocie ma częściowo charakter informacyjny wskazując na obowiązki wynikające z przepisów prawa w zakresie inwentaryzacji powykonawczej geodezyjnej, co nie stanowi w ogóle naruszenia lub istotnego naruszenia prawa uzasadniającego stwierdzenia nieważności aktu prawa miejscowego w całości, skoro regulamin „ze względu na konieczność zachowania niezbędnej spójności i czytelności dla jego adresatów, może zawierać również postanowienia o charakterze informacyjnym”.

W zakresie dot. § 34 Regulaminu organ nadzoru pominął okoliczność, iż zwolnienie przedsiębiorstwa w pewnych okolicznościach z obowiązków wynikających z art. 5 ustawy jest przewidziane wprost w art. 18 pkt 5) ustawy, zatem obowiązki te nie mają charakteru absolutnego. Regulacja § 34 określa

w szerokim sensie także prawa i obowiązki stron w zakresie zapewnienia minimalnego poziomu usług, co jest zgodne z art. 19 ust. 5 pkt 1) ustawy.

W zakresie § 33 ust. 3 Gmina Gorzów Śląski wskazuje w szczególności, iż kwestionowane przez organ nadzoru sformułowanie „niezwłocznie” jest także użyte w art. 18c ustawy, zatem nawet w ocenie ustawodawcy posługiwanie się tego rodzaju wyrażeniem nie powinno zostać uznane za naruszenie prawa.

Gmina Gorzów Śląski zgadza się z zastrzeżeniami organu nadzoru w zakresie dot. § 4, § 5 ust. 2, § 7 ust. 2, § 8 ust. 1 i 4, § 15 ust. 5 i § 15 ust. 6., które jednak nie stanowią istotnego naruszenia prawa i nie uzasadniają stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- skarga wraz z załącznikami
- odpis pisma i załączników

UZASADNIENIE

**do uchwały Rady Miejskiego Gorzowa Śląskiego
z dnia 25.06.2019 r.**

w sprawie wniesienia odpowiedzi na skargę Wojewody Opolskiego z dnia 5 czerwca 2019 r. znak: PN-III.4131.5.23.2019.JP na uchwałę Rady Miejskiej Gorzowa Śląskiego z dnia 12.10.2018 r. Nr XLIV/310/2018.

Zgodnie z przepisem art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.), Rada Miejska Gorzowa Śląskiego jest obowiązana jest przekazać skargę Wojewody Opolskiego właściwemu sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

Argumenty merytoryczne (prawne) przemawiające za podjęciem przedmiotowej uchwały zawiera projekt odpowiedzi na skargę, który jest przedkładany Radzie Miejskiej Gorzowa Śląskiego wraz z niniejszym uzasadnieniem.

Stąd też podjęcie przedmiotowej uchwały jest uzasadnione.